

Tilda Valström.

Mörrum.

2598

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Spökeri.

Min far körde postdiligensen mellan Norje och Mörrum. Han hade hört talas om, att det skulle finnas något därneråt. En kväll, när han körde hem, fick han se en trasig karl sitta vid vägen. Han såg ut som en luffare. Han bad få åka med med det fick han ej. Då tyckte han: Du ska nog få lass ändå. När han kom fram till Mörrum, undrade de, hur han kört, ty hästen var alldeles genomblöt. Sen gick hästen aldrig mer förbi det stället, där gubben suttit. Han bara frustade och stampade, och de var tvungna leda honom förbi.

2598

Tilda Vahlström

Mörrum.Född 18 .

Listers hd.

Blekinge.

Upptecknat av

Olle Thulin

Aug.1929.

LUNDS UNIVERSITETS
FÖLJEMINNESARKIV

Takfåglar.

Det var inte bara vid jul, som de hängde upp konstgjorda duvor i taket. En gång, när jag var så där en 10 år, besökte jag en kvinna som låg sjuk, och som nu är död för många år sen. När jag kom in i stugan, fick jag se att de hängt en juladuva över kvinnans säng. Den var gjord av färgat papper och med utslagna vingar.

2598

Tilda Vahlström

Upptecknat av

Mörrum. Född 18 .

Olle Thulin

Listers härad.

Augusti 1929.

Blekinge.

Vers, som står målat på golvklockan, vilken målaren John Vahlström
målat.

Jag rörs men har ej lif.

Ja går men blir ej trött.

Jag vakar stundelig,

när andra sova sött.

Jag täljer dag och natt.

Kungör när sol uppgår.

Jag andra lära vill,

det jag ej sjelf förstår.

Tilda Vahlström kommer ihåg två vers till om klockan.

Uret och vår Herres klocka

2598

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

slår ej alltid lika slag.
Tiden vill oss oftast locka
till att göra natt till dag.
Gud som känner alla tider,
Han vet bäst vad tiden lider.

Minutén ganska fort försvinner.
En timma hastigt flyger bort.
En månad går och året skrider,
betänk min själ vad tiden lider.
Med tiden följer döden,
på döden följer evigheten.

Dessa två verserna har fröken Vahlström lärt av sin
bror John.

Tilda Valström

Mörrum.

2598

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

5.

Om julen.

Julklappar gavs ofta på skämt. Min bror John var ofta ute i byn och sprang omkring med julklappar. Han skulle bara kasta in dem genom dörren och sen springa sin väg utan att visa sig. Jag fick en gång ett stort paket, och det innehöll en trästubbe med ett hål i. I hålet var en blodkorv instucken. De visse i byn, att jag tyckte mycket om blodkorv.

Hemma hade vi alltid julkrona. Den var gjord av trä och bronserad, och den hängde över klockan.

När man kommit hem från ottesången, skulle man hålla sig hemma. Det var skam ränna på byn den dagen. De hade julgran, då jag

2598

6.

forts. var liten. Men de hade också julträd. Det var en trästomme, som var som ett träd. Denna stomme var så klädd med kulört papper. /Två gamla julträd finnas ännu kvar i Mörrum. Foto H. Olsson/. Julträden äro ungefär en aln höga, och de placerades på ett bord. Julhalm hade slutat tå in, men de gamle talade om, att man förr gjort det. Den skulle de ligga i julnatten.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Agnes Olle Thulin

Förr. Tilda Valström född 1848; Mörrum 2598

Mörrum. Sn

Distans hd. Bäckinge

uppt. år 1929

Trettondedagen.

Vid trettondedags tiden gingo de förr omkring med en stjärna, som bars på en stång. Stjärnan var gjord av något papper, som glänste. Jag har för mig, att de brukade vara tre och tre i sällskap. De sjungo en visa, som handlade om de visa männen. De blevo alltid inbjudna och fingo traktering på gårdarna.

Register:

2598

8.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESMUSEUM

Spöcker	Sida: 1.
Falkfågels	2
Målad vers å gulvblada: Jag röis men den ej liv ...	3-4
Julen: julklapp, julleson, julgran, julträd	5-6
Fredhandedagen: stjärnan	7